

мо зданіа-та да бѣдѣтъ.

Като са останови въ Цариградъ Сѣлтанъ Мохамедъ прѣдпріе да распространи царството си; съ 200,000 войска по сѣху и 200 кораби по Дунава нападна на Бѣлградъ, който бѣше тогази въ маджарски рѣцѣ; но върльи Анко Сибиненинъ (Унїадъ) го принѣди да са върне. Мохамедъ са закле да унишѣжи непріатели-тѣ си, и въ 1461—865 отне отъ Венеціани-тѣ Негропонтъ, като изгуби до 50 хиляди отъ войска-та си и 30 кораби; Сѣт-нѣ привзе Мореа, Врѣмъ, Боснѣ; покори Влахїѣ; овладѣ трапѣзанско-то царство, пороби царъ мѣ Давида и го окова въ желѣза, избѣи седемтѣхъ мѣ сынове, а осмѣи са петѣрчи и останѣ живѣ. Мохамедъ II-ый проводи ещѣ силнѣ флотъ (корабейнѣ) съ 100,000 войска да прѣвземе Родосъ, сто дѣна дѣржахъ на обсада Тѣрци-тѣ този островъ и не можехъ да го зѣматъ; Самъ Мохамедъ са намери да иде, но прѣвари го смѣрть, и умрѣ на Текѣрх-чанѣрх до Вейвѣзе 3 Маѣ 1481—886. Живѣ 55 год., а царѣва 31 самъ и 5 съ баща си, погребохъ го въ Цариградъ. — Той са нарече Фетѣхъ (завоеватель) защото завоева цароградско-то цар-